

Литература

1. Сосновский Б.А. Психология: Учебник для педагогических вузов.-М, 2005.- 487С.

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ОСОБИСТОСТІ ЗАСОБАМИ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Карцева Н.В., Фоменко Т.М. (Харків)

Гуманістична спрямованість сучасної освіти потребує оновлення її змісту на всіх сходинках. Сьогодні змінилось уявлення про мету освіти – її розглядають як підготовку всебічно розвиненої творчої особистості, конкурентоспроможної на сучасному ринку праці, що має успішно працювати в сфері будь-якої професійної діяльності. Поняття «компетентність» знаходиться нині в епіцентрі світової думки, оскільки воно розкриває якісно нові перспективи розуміння місії школи, життєвих результатів освітньої діяльності. В основі концепції компетентності лежить ідея виховання компетентної людини та працівника, який не лише має необхідні знання, професіоналізм, високі моральні якості, але й уміє діяти адекватно у відповідних ситуаціях, застосовувати ці знання і брати на себе відповідальність за певну діяльність.

Актуальність формування професійної компетентності особистості у вищих навчальних закладах засобами іноземної мови обумовлена, з одного боку, зростанням необхідності іншомовного спілкування фахівців різного профілю, потребою в обміні культурною, науковою і технічною інформацією, а з другого – явно незадовільним станом навчання іноземної мови в загальноосвітніх школах. Досить часто їх випускники приходять до вищих навчальних закладів із недостатньо сформованим рівнем комунікативної компетентності, у них не на належному рівні розвинуті навички аудіювання, говоріння, читання, письма та перекладу.

Терміном «компетентність» визначають рівень поінформованості фахівця в своїй професійній діяльності, результат професійного досвіду, такий наслідок його накопичення протягом професійного життя та діяльності, який забезпечує глибоке знання своєї справи, змісту роботи, що виконується, способів та засобів досягнення цілей, здатність правильно оцінювати професійну ситуацію, що склалася, і приймати у зв'язку з цим потрібне рішення. В структуру компетентності входять такі основні елементи, як знання, досвід, професійна культура та особистісні якості фахівця.

Професійна культура, як основа професійної компетентності, охоплює індивідуально відпрацьовані стратегії, засоби та прийоми розв'язання різноманітних завдань професійної діяльності. Конкретно-предметні знання, уміння і навички є джерельною базою, першоосновою формування всієї професійної компетентності. Тому система підготовки у вищих навчальних закладах насамперед повинна забезпечити їх засвоєння. Але окрім цього в системі особистісно орієнтованого навчання кожен майбутній фахівець повинен усвідомлювати ці знання і створювати свій власний освітній продукт.

У формуванні професійної компетентності важливу роль відіграє використання ігрових ситуацій на заняттях з іноземної мови. При використанні таких ситуацій треба йти від простого до складного, від репродуктивних завдань до творчих. Вирішення ігрових ситуацій буде сприяти своєчасному виявленню труднощів, та збільшенню мовленнєвого запасу іноземних слів. Різноманіття педагогічних ситуацій, сприятиме збереженню інтересу до занять з формування професійної компетентності, бо вноситиме нове в кожне заняття, збагачуючи студентів в методичному плані. Викликаючи інтерес до змісту педагогічних ситуацій, викликається інтерес і до аналізу даних ситуацій, активізуючи його; активізуючи аналіз, розвивається інтелектуальний та емоційний рівні свідомості, закладається підґрунтя для формування внутрішніх моделей професійної діяльності, що забезпечують її результативність; а також одночасно створюються умови для проявлення цих моделей в діяльності.

Вивчення навчальної дисципліни «Іноземна мова» відіграє досить значну роль у формуванні професійної компетентності особистості. Саме навчання іноземної мови дає широкі можливості для формування професійної компетентності майбутніх фахівців.

СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ

З КОМПОНЕНТАМИ «CHIEN», «CHAT» ТА «СОБАКА», «КІТ» (НА МАТЕРІАЛІ УКРАЇНСЬКОЇ ТА ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВ)

Клепуц Н.О. (Львів)

Порівняння фразеологізмів різних мов підтверджує думку про те, що їм традиційно притаманні два типи відношень: еквівалентності та ідіоетнічності. Ідіоетнічні риси, властиві плану вираження, характеризують фразеологізми певної конкретної мови. Саме вони становлять труднощі в плані змісту, тобто в розумінні. **Метою** нашого дослідження є виявлення структурно-значенневих розбіжностей між українськими та французькими зоофразеологізмами. **Предметом** аналізу стали фразеологічні одиниці, до складу котрих входять слова «chien» – «собака», «pес» та «chat» – «кіт», «кішка».

Можна виділити два основні структурні типи фразеологічних одиниць із наведеними зоонімами. Це непредикативні сполуки та предикативні сполуки і речення [1, с. 129].

Особливо цікавою для виявлення ідіоетнічних особливостей є група непредикативних стійких словосполучень, що містить порівняння зі стрижневими словами «chat» та «chien». Попри існування окремих порівнянь, спільних для української та французької мов, як от: *mourir comme un chien* – «померти як собака»; *vivre comme chien et chat* – «жити як кішка з собакою»; *jouer comme un chat avec une souris* – «гратись як кішка з мишкою», порівняльний аналіз свідчить,